

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg kunne jo høre på både ministerens og hr. Martin Glerups indlæg, at det, der bekymrede de to herrer, er, at der ikke er et system, der kan sikre, at vi kan samle de dåser ind, og derfor vil man ikke være med til at indføre det nu.

Jeg vil henvise til alm. del, bilag 916, som er tilsendt os fra Dansk Handel & Service. Det er jo faktisk en paraplyorganisation over næsten alle, der forhandler disse her varer i Danmark. De skriver:

»Et væsentligt spørgsmål i forbindelse med ophævelse af dåseforbudet er, om det vil være muligt at etablere et indsamlings- og bortskaffelsessystem, som sikrer, at dåserne håndteres på miljømæssigt forsvarlig vis. I den anledning finder Dansk Handel & Service det naturligt at præcisere, at dagligvarehandelen er indstillet på at påtage sig opgaven at udforme og indføre et system for indsamling og bortskaffelse af dåser, som til fulde vil opfylde de miljømæssige hensyn. Grundelementet i et sådant system vil være at indføre en pant på dåser i et niveau svarende til den eksisterende flaskepant. Herved sikres en meget høj returprocent.«

Det vil altså sige, at Dansk Handel & Service er garant for, at det rent miljømæssigt ville være forsvarligt at indføre dåser.

Hans Christian Schmidt (V):

Forslaget, som er fremsat af Fremskridtspartiet, omhandler jo en ophævelse af forbudet mod anvendelse af metaleballager til øl og mineralvand.

Jeg vil gerne indledningsvis sige på Venstres vegne, at det medvirker vi selvfølgelig meget gerne til. Vi er også åbne – og det har vi sagt ved mange lejligheder – for at gå ind og diskutere, hvordan vi i grunden kan tilrettelægge, at vi kan få ophævet forbudet, så vi kan få mulighed for at købe både øl og vand på dåser, og at vi kan få en returordning.

Det her handler jo meget om forbrugernes frie valg. Det handler om, om vi skal sidde her og bestemme, om folk vil købe dåser, eller de hellere vil købe flasker. Og jeg synes, det er tankevækkende, når man går ind og kigger på rapporten, at den end ikke har med, i hvor høj grad det er godt for arbejdsmiljøet, f.eks. når man transporterer disse kasser med flasker, hvor meget det betyder for CO₂-udslippet. Enhver ved jo, at det er betydelig tungere at transportere kasser med glas end kasser med dåser.

Jeg synes derfor, at det ville have været rart, om den melding, der var kommet omkring det her forslag, havde været: Nu skal vi i gang, vi er klar, nu går vi i gang med det kreative forslag, og vi fortsætter med en debat her eller dér. Det synes jeg havde været dejligt.

Nu skal vi igen til at sidde og snakke om: Skal vi eller skal vi ikke? Går man ind og kigger på rapporten, så er der intet, der tilsiger længere, at vi skulle opretholde dåseforbudet. Hvis man går ind og kigger på, hvad vores kommissær siger om, hvordan man vurderer Danmarks sag, er der intet, der siger, at vi skal fastholde dåseforbudet. Går man ind og kigger på, om det kan lade sig gøre at lave et retursystem, er der intet, der tilsiger, at vi skulle opretholde dåseforbudet.

Faktisk er det sådan, at hvis man går ind og kigger lidt på rapporten, ja, så er man jo helt ude i overdrevet indimellem for at kunne forsvare, at aluminiumsdåser ikke er lige så gode som flasker. Faktisk ville man sikkert komme ud for, at aluminiumsdåserne var bedre, hvis ikke man opstillede et scenario omkring elområdet. Man inddrager, at da det i dag er sådan, at man anvender el- og vandkraft i Norge og Schweiz til fremstilling af den aluminium, der er med i aluminiumsdåser, ja, siger man så, men man kunne komme i den situation, at en liberalisering af el i Europa kunne betyde, at man ville begynde at få sit el fra et andet land, så nu må vi hellere lave en gennemsnitspris i Europa. Ja, man kan jo spørge sig selv: Hvornår skal gætte-rerne stoppe? Har vi andet, vi synes, vi skal have med ved samme lejlighed?

Det sørgeligste er faktisk, at det er noget, man sidder og regner ind i en rapport, og derfor er det jo, at vi gør det mere og mere enkelt for de mennesker, der skal skyde sådan en rapport ned. Det er vel nærmere sådan, at man ikke kan slå op på en side, uden man straks får endnu en mulighed for at sige, at argumenterne ikke holder længere.

Lad mig tage bare et enkelt et heri: Man indrømmer selv, at der er en masse usikkerhed omkring både målinger, beregninger og data-mangler. Man indrømmer også, at der er tale om et ikkeobjektivt valg, for, som man selv skriver: »Er forsuring af vandmiljøet værre end forurening med tungmetaller?« Og så afslutningsvis: Man har ikke beskæftiget sig med arbejdsmiljø, man har ikke beskæftiget sig med sundhed, man har ikke beskæftiget sig med beskæftigelse.